

РЕШЕНИЕ

№ 2674
София, 22.02.2019

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на шести февруари две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДОНКА ЧАКЪРОВА
ЧЛЕНОВЕ: ИЛИАНА СЛАВОВСКА
МАРИЯ НИКОЛОВА

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 7003/2017.

Николина Аврамова
Маринела Тотева
МАРИЯ НИКОЛОВА

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с § 149 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на АПК (обн. ДВ бр. 77/2018г.).

Образувано е по жалба на управителя на „Водоснабдяване и канализация - Сливен“ ООД /“ВиК Сливен“ ООД/ срещу решение № 38/21.03.2017г. постановено по административно дело № 314/2016г. по описа на Административен съд /АС/ – Сливен. С обжалваното решение съдът е отменил мълчаливия отказ на управителя на “ВиК – Сливен” ООД да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация вх. № РД-04-2701 от 15.08.2016 г. по описа на “ВиК – Сливен” ООД – гр. Сливен, подадено от Ж. Бъчваров и е изпратил преписката на управителя на “ВиК – Сливен” ООД за произнасяне по подаденото заявление.

В касационната жалба и в допълнителна молба касаторът излага съображения, че оспорваното решение е материално и процесуално незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Твърди, че съдът неправилно е приел, че „ВиК - Сливен“ има задължението да процедира и да се произнесе по подаденото заявление за достъп до обществена информация. Излага съображения, че касаторът не е задължен субект по ЗДОИ, няма задължение за произнасяне, поради което съдебното решение е недопустимо. Иска се съдът да обезсили, алтернативно отмени оспорваното решение и да постанови друго, с което да отхвърли жалбата на Ж. Бъчваров или да върне делото за ново разглеждане от друг състав на съда. Претендира разноска за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касация Ж. Бъчваров не изразява становище по жалбата.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, състав на пето отделение, след като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, след съвещание, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е по пощата в законоустановения срок, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и срещу подлежащ на оспорване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна

За да постанови обжалваното решение, съдът е приел от фактическа страна, че със заявление с вх. № РД-04-2701 от 15.08.2016г. Ж. Бъчваров е поискал от управителя на „ВиК – Сливен” ООД да получи информация на хартиен носител за посочените в заявлението обстоятелства. В срока за произнасяне по Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ управителят на „ВиК - Сливен“ ООД не отговорил на така подаденото заявление. От правна страна приел, че „ВиК - Сливен“ ООД е задължен субект по чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, който е бил длъжен, но не се е произнесъл по подадено заявление за достъп до обществена информация. Посочил е, че мълчалив отказ в производство по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание оспореният акт следва да бъде отменен. Изложил е съображения, че тъй като издаването на решение по ЗДОИ изисква оценка от страна на административния орган, включително и на обстоятелствата, представляващи основание за отказ за предоставяне на информация, преписката следва да бъде върната на компетентния орган за произнасяне по същество. След преценка на вида и характера на исканата информация, и на реда, по който тя може да се предостави, задълженият субект следва да постанови писмено мотивирано решение по заявлението, с което да предостави или да откаже да предостави исканата информация, ако са налице законови пречки за това, включително и тези, посочени в чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ.

Решението е правилно.

Доводите в жалбата, че „ВиК - Сливен“ ООД не е задължен субект са неоснователни. Изводът на първоинстанционния съд, че дружеството е задължен субект е правилен. Съдът не е допуснал нарушение позовавайки се на информация от публичния Търговски регистър и приемайки, че „ВиК - Сливен“ ООД е задължен субект по чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗДОИ във връзка с § 1, т. 4, б. „в“ от ДР на ЗДОИ. Съгласно посочените текстове ЗДОИ се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от посочените в ал. 1, вкл. публичноправни организации. „Публичноправна организация“ е юридическо лице, което е обект на управленски контрол от страна на възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 – 14 от Закона за обществените поръчки. Управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние върху дейността на друго лице. „ВиК - Сливен“ ООД е юридическо лице, обект на управленски контрол от страна обект на възложител по чл. 5, ал. 2, т. 9 от Закона за обществените поръчки. Съгласно чл. 51, ал. 2 от Закона за общинската собственост общината може да осъществява стопанска дейност чрез търговски дружества с общинско участие в капитала или чрез граждански дружества по Закона за задълженията и договорите. Общината може да осъществява самостоятелно стопанска дейност чрез общински предприятия, създадени по реда на този закон. Съгласно фирменото досие на търговското дружество Държавата има дял в него 51 %, Община Сливен – 30 %, Община Нова Загора – 10 %, Община Котел 5 % и Община Твърдица – 4%. Касае се за дружество по чл. 61 от Търговския закон, в което съдружници са държавата и общини, поради което те осъществяват управлението на това дружество. Статутът на търговското дружество, неговото управление, финансиране и неговият предмет на дейност го определят като специфичен правен субект с белазите на публичноправна организация по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗДОИ. В този смисъл Решение № 13809/12.11.2018г. по административно дело 6225/2017г. по описа на ВАС. Изложените в касационната жалба твърдения, че е неясно защо съдът е приел, че участието на държавата в капитала на дружеството изпълнява хипотезата на § 1, т. 4, б. „в“ от ДР на ЗДОИ са неоснователни.

Законосъобразно от страна на първоинстанционния съд е преценено, че дружеството е

задължен субект и следва да предостави информация, поискана по реда на ЗДОИ, ако не са налице предвидените в закона основания за отказ, поради което му е върнал преписката. Мотивите му се споделят от настоящата инстанция, поради което е безпредметно тяхното преповтаряне.

При липса на пороците сочени като касационни основания за отмяна, постановеното от първоинстанционния съд решение, като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Върховният административен съд, пето отделение.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 38/21.03.2017г. постановено по административно дело № 314/2016г. по описа на Административен съд – Сливен.

Решението е окончателно.